

[Frandsen.]

derne simpelt hen skal stå i loven. Jeg forstår igen ikke, at man vil afvise, at vi bekræfter den administrative praksis i loven. Det gælder bl. a. med hensyn til vort forslag i punkt 2 om, at man kan overføres på et hvilket som helst tidspunkt. Det er rigtigt, at den nuværende regering har indført en ændring, men denne ændring er ikke i overensstemmelse med det, som socialdemokratiet selv gik ind for i foråret, hvor SF stillede et dagsordensforslag. Forslaget fra SF's side gik ud på, at man skulle kunne overføres på et hvilket som helst tidspunkt. Socialdemokraterne tog visse forbehold, men stemte alligevel for dagsordensforslaget, som indeholdt netop det, som punkt 2 indeholder. Det, den nuværende regering har indført, er altså ikke i overensstemmelse med det, som socialdemokratiet i sin tid gik ind for.

Jeg håber altså, at vi i hvert tilfælde får en mere velvillig behandling i udvalget, end vi har set i dag, for jeg synes simpelt hen, det er så meningsløst, at man har diskuteret militærnægternes problemer ud fra den lille gruppe af militærnægtere, som kun udgør under 10 pct., som er i lejrene; det er deres problemer, man har taget udgangspunkt i, men man må huske på, at af de mennesker, som er ude i lejrene, er det kun nogle få stykker, der har været med til hærværk.

Endelig til allersidst: det er jo ikke bevist, at det er militærnægterne, der har brændt lejrene — kun i et par tilfælde — og det er en almindelig god regel, at man retfærdigvis ikke giver sig til at fordømme nogen, inden de er dømt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Hr. Frandsen gør sig skyldig i en fundamental fejllopfattelse. Mine bemærkninger går ikke på det mindretal, der laver vold og uro. Hvis hr. Frandsen havde været en opmærksom lytter dels til min besvarelse i går, dels til mine bemærkninger til forslaget til folketingets beslutning, så ville han allerede deraf have udledt, at jeg sagde, at langt, langt de fleste af de civile værnepligtige opfører sig upåklageligt, og vi har et godt forhold til dem. Min indstilling har intet at gøre med de mindretal, som jeg forstod hr. Frandsen til dels forstod reaktionerne fra. Jeg forstår dem ikke.

Jeg vil gerne sige til hr. Lowzow, at om jeg har disciplinære regler nok, kan man altid diskutere. Jeg mener i og for sig, vi har dem. Det afhænger helt af, hvor stærke man ønsker at have dem. Hr. Lowzow spurgte samtidig, om jeg kunne genetablere forhold, således at de ansatte kunne arbejde uantastet under betryggende forhold; det håber og tror jeg på, at jeg kan. Vi har allerede gjort en del og håber, at det skulle hjælpe.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det er et lille mindretal, en minoritet, og jeg er ikke bange for at kalde dem anarkister, som foretager det, der er sket i lejrene.

Til hr. Poul Nielson har jeg i og for sig ingen bemærkninger, idet jeg er enig i de bemærkninger, hr. Poul Nielson har gjort, men jeg vil gerne sige, at med hensyn til det forsvarsforslag, som socialdemokratiet har fremlagt, er det rigtigt, at det må få konsekvenser for tjenestetiden; hvis den nedsættes for de værnepligtige, må det helt givet også tages op for civile værnepligtige. Jeg er også helt enig i bemærkningen om, at de indtrufne hændelser ikke på nogen måde kan påtvinge folketinget bestemte løsninger; det kan man altså ikke gøre hverken ved brand eller ved vold.

Hr. Kristen Østergaard var inde på spørgsmålet om muligheden for at blive militærnægter og motiveringerne herfor. Her vil jeg sige, at adgangen til at blive militærnægter vel er den frieste her i landet. Der er ingen adgangs begrænsning her. Når det drejer sig om motiveringerne, så oplever vi masser af motiveringer, bl. a. den at man vil ikke være soldat, så længe det etablerede samfund består, at man ikke vil være soldat, så længe Danmark er medlem af NATO. Nogle gør det af bekvemlighedsgrunde, og nogle gør det af idealisme, og jeg respekterer de mennesker, der gør det af idealisme. Jeg tror ikke, at man skal forøge problemerne ved at give yderligere lempelser. Vi har såmænd problemer nok i forvejen på dette område.

Hr. Kristen Østergaard var betænkelig ved, at vi skulle anbringe de civile værnepligtige i Ulfborg, fordi der var brandfarlige ting. Ja men hvis det er vor indstilling, har vi på forhånd accepteret, at andre bestemmer, hvor vi skal anbringe dem, under hvilke forhold de skal anbringes. Modstykket måtte jo være, at vi skulle anbringe de